

animera verb = göra livlig:

animera verb
= göra livlig - seniorer
gör animerad film

NYHETSREVE

Syftet med detta nyhetsbrev är att sprida information om projektet och dess förlopp. Särskilt viktigt är det att hålla våra finansörer uppdaterade om hur arbetet med projektet fortskrider.

Nyhetsbrevet skickas ut en gång i månaden via e-post.

I DETTA NUMMER: BARN OCH ÄLDRE (SID 1)

När de unga grevhageleverna äntligen dyker upp med sina fröknar och sätter sig tillsammans med Tuvans seniorer känns det som om en enorm generationsklyfta har överbryggats.

PROJEKTET PÅ TV (SID 2)

Smålandsnytt hälsade först på Tuvehagen och sedan gästade projektledaren TV-studion för att berätta om vad som egentligen pågår bland äldre i Eksjö...

MANUSET SNART KLART (SID 3)

“Det måste finnas skurkar” påstår en av deltagarna i “Animera = göra livlig”. Vem är skurken i seniorernas berättelse och hur går det för honom?

Grevhagsskolan i Eksjö på besök hos seniorerna på Tuvehagen

BARN OCH ÄLDRE MÖTER VARANDRA GENOM ANIMATION

Detta hade båda parterna sett fram emot: att få visa sitt arbete för varandra. Ett slags toppmöte med erfarenhetsutbyte och presentationer. Något mycket vanligt i dag och flitigt använt av stora som små företag och organisationer. Det här “toppmötet” var en aning annorlunda både med tanke på de deltagande parterna och på mötets innehåll.

Ett tiotal barn i 9-12 års åldern från Grevhagsskolan i Eksjö fick träffa äldre personer i 65-96 års åldern på Tuvehagens seniorboende i Eksjö i syfte att diskutera något de har gemensamt: animerad film. Både juniorerna och seniorerna sysslar med animation. De sistnämnda deltar i projektet “Animera = göra livlig” och håller just nu på med manusarbete inför produktionen av den animerade kortfilm som kommer att ha sin premiär i december 2009. De unga animatörerna har från sin sida gjort en animerad film om Eksjöns historia.

Spänningen är stor inför “toppmötet”. De äldre samlas på Café Tuvan. “Vad kommer de små att visa? - undrar en del. - Det ska bli roligt att se vad de har gjort.”

När de unga grevhageleverna äntligen dyker upp med sina fröknar och sätter sig tillsammans med Tuvans seniorer känns det som om en enorm generationsklyfta har överbryggats. Den yngsta här är 9 och den äldsta 96. Men det som känns ännu mer banbrytande är att alla håller på med samma sak: animation.

De äldre har förtur att visa sina filmer. Alla övningar och testfilmer som de har skapat under projektets gång presenteras och seniorerna ratar på ryggarna medan ungdomarna applåderar och ställer frågor om deras animationer.

Snart är det Grevhagsskolans tur att visa sin film. Det tjugominuter långa animerade konstverket berättar om Eksjö på 1600-talet. Filmen är gjord i en s.k. cut-out teknik där man anime-

rar klippdockor och andra platta föremål.

Vi ser bland annat en berättelse om brudkronan, den stora branden och galgbacken. De levande, animerade sekvenserna visualiserar historiska fakta på ett nytt sätt och även om många äldre kan Eksjöns historia väl, verkar de upptäcka den på nytt. “Ja, just det, det var så det gick till” - viskar de till varandra.

Åter igen applåder och berömmelser. Nu är det dags för gemensamt fika. De yngsta bebländar sig med de äldsta och pratar om animation, film, Eksjö.

Seniorerna avnjuter sitt kaffe med dopp och barnen serveras saft och kakor. “Vi dricker också kaffe!” säger en flicka stolt och fortsätter samtala med Ulla Johansson (79). “Du skulle vara snygg i svart hår” - säger hon till sin bordskamrat precis som om Ulla vore en jämnåring. *forts. på sid 2*

EN DELTAGARE UTTALAR SIG OM PROJEKTET:

“Det är nånting som man aldrig har drömt om att man skulle få vara med om. Annars är det ju slentrian i allting, man spelar kort och bingo och det är trevliga saker men det är roligt med nånting nytt.” - Karin Wahlsten för Smålandsnytt

ur Smålandsnytt 27 november 2007, kl. 19:15 i SVT1

forts. fr. sid 1 “Jag ska hälsa på min farmor snart” konkluderar flickan som tydligen tycker om att umgås med de äldre.

Ungdomarna beundrar de äldres animationer och berömmar dem, och vice versa. Både skolbarnen och pensionärerna är mycket stolta över att kunna kalla sig för “filmskapare” och “animatörer”. Birgit Johansson (78) säger till Allan Fagerström (94) att “det är klart att de kan göra sånt här om VI kan.” Denna replik är en perfekt sammanfattning av det osedvanliga mötet. Animation är ett språk som kan föra olika generationer samman. Äldre människor börjar själva inse att de inte är sämre än ungdomar. Unga människor lär känna de äldre och börjar inse att det faktiskt kan vara “cool” att umgås med dem.

Stanislaw Przybylski

Smålandsnytt tittar förbi Träffpunkt Tuvan

PROJEKTET PÅ TV

En blåsig dag i mitten av november var jag och min assistent och animatörvän Teresa på väg från Tuvan. Plötsligt ringde min mobil och en trevlig röst presenterade sig som redaktör från Sveriges Televisions “Smålandsnytt”. Hon var nyfiken på hur det gick med projektet. Inspirerad av det filmmaterial hon hade sett på projektets hemsida ville hon göra ett inslag för Smålandsnytt. Vi bestämde att TV skulle komma och hälsa på de animerande pensionärerna på nästkommande lördagen.

Dagen efter telefonsamtalet skyndade jag till Tuvan för att tala om för seniorerna att SVT skulle komma dit på lördag och intervjua några av dem. Filmskaparna mottog detta besked med: “Jaha, då kommer vi, då.” Precis som om det hade varit hur naturligt och hemvant som helst. Dessa underbara äldre kommer aldrig att sluta överraska mig..

Lördagen kom och vi skulle träffas på Träffpunkten Tuvan kl. 11. När Teresa och jag kom dit prick 11 hade allihop redan dykt upp och satt sig tillräta kring det långa bordet. Alla var finklädde och redo för att bli filmade av Sveriges Television. Ingen visade det minsta tecknet på nervositet. Jag tror jag var mest nervös av alla. TV-teamet ankom en kvart senare efter en halkig bilresa från Växjö och satte genast igång med att

filma och intervjua. Mig intervjuade de inte eftersom tanken var att jag skulle vara med i studion när Smålandsnytt direktsändes nästkommande torsdagen.

Allt gick bra och nyheten om att äldre i Eksjö håller på med animerad film var med i alla regionala sändningar på torsdagen 27 november 2008. Många pensionärer såg på TV den kvällen och min innersta förhoppning är att jag - “live” från den mysiga SVT studion i Växjö - kunde förmedla det som ligger mig så varmt om hjärtat: att vi kan vara stolta över våra seniorer och att vi kan känna oss lyckligt lottade som får möjligheten att umgås med och lära av dem.

Stanislaw Przybylski

se nyhetsinslaget på www.animeratuvan.se

Seniorerna har jobbat hårt och... ...manuset är snart klart.

Deltagarna i "Animera = göra livlig" har ägnat hela hösten åt manuset till sin egna animerade film. Nu börjar historien de själva hittat på ta form.

När man gör film, och i synnerhet när man gör animerad film, är det viktigt att visualisera sin idé så tidigt i produktionen som möjligt. Det handlar om att överföra sina tankar och idéer på papper i form av enkla skisser i syfte att se om filmens manuskript håller. Dessutom består ju alla filmer av scener och klipp och därför är det viktigt att man planerar dem väl så att man slipper en massa onödigt arbete. Ett exempel följer: ett klipp på **5 sekunder** består av 120 bilder och tar ungefär 3 timmar att animera. Då förstår man genast hur viktigt det är att planera det klippet väl så att man slipper ångra sig efteråt och förkasta en massa tålmodskrävande arbete.

Storyboard

Storyboard är det engelska ordet för bildmanus. Ett bildmanus är lite som en serietidning. Varje bild representerar ett klipp eller en särskild rörelse i en scen. På bilden på sidans topp syns en "arbetsversion" av Tuvans bildmanus.

Men själva filmen då. De äldre vill berätta en deckarhistoria. Med skurkar och våld. Fast med ett gott slut. En av deltagarna påstår förresten att skurkar måste finnas i världen. Kanske har han

rätt? Annars hade man inte kunnat kalla andra för "goda". Men hur det kan gå för en skurk är en annan femma. Detta kommer filmen att berätta om.

Hur gick det då till när vi gjorde bildmanuset på Tuvan? Deltagarna talade om för oss animatörer vad som stod i manuset och vi tecknade snabba skisser på ett stort blädderblock. De äldre är ganska svårflörtade när det gäller att be dem rita något. Men de har en stor glädje av att se någon annan rita åt dem, särskilt när de själva säger till vad som ska ritas. Det kallar vi på Tuvan för samarbete.

Detta händer i december:

10 december träffas deltagare från Marieberg för sista gången i år. Då visar vi fyra stycken digitala berättelser av två "mariebergare". Dessa kommer att kunna ses på projektets hemsida inom kort.

16 december visas seniorernas bildmanus i samband med en julfest på Tuvehagens Café (Oxtorgsgatan 8, Eksjö). Festen börjar kl 15:00. Bildmanuset kommer att finnas kvar på Tuvan fram till februari 2009. Alla är välkomna att komma förbi och ta en titt på bildmanuset som presenteras i form av stora planscher.

OM PROJEKTET

"Animera = göra livlig" är ett sociokulturellt konst- och filmprojekt vars huvudman är föreningen Eksjö Animation. Projektets fokus ligger på äldre personer med funktionsnedsättning. Eksjös seniorer skapar animerad film tillsammans med animatörer från föreningen Eksjö Animation. Syftet med projektet är att via animation aktivera de äldre och göra deras röst hörd. Projektet genomförs i samarbete med en rad organisationer och institutioner inom äldre- och handikappomsorgen.

NYHETSREVE redaktör

Stanislaw Przybylski
telefon: 076-2374307

assistans

Teresa Glad,
tfn: 0703-148078

Pär Berg
tfn: 0704-985623

bilder i detta nummer

Eksjö Animation, SVT

I nästa nummer:

Nästa nummer kommer att sammanfatta det gångna årets projektaktiviteter. Håll utkik i din e-post första veckan i januari 2009.

*Redaktionen vill önska
alla läsare en riktigt god
jul och ett gott nytt år!*

Eksjö Animation

Kaserngatan 12
575 33 Eksjö
telefon: 0381-773388
ordförande Pär Berg
projektledare Stanislaw Przybylski
projektassistent Teresa Glad

PROJEKTET FINANSIERAS AV OCH DRIVS I SAMARBETE MED:

